

pugnant. Zenoph. οἱ ἄλλοι ἀμαχοὶ εἰσι. vide Suidam. Quam plurimi quidem interpretum hanc etiam vocem de iurgiis & altercationibus exponunt. Quibus haud ita pridem accessit D. Io. Henr. Maius (a): *sit ἀμαχος*, inquit, *kein Zäncker sey / sed εἰρηνικὸς, ein friedlicher Mann.* Quomodo & ab aliis nonnunquam verti non inficiamur, dummodo non eo extendatur pacificus animus, ut pacem cum erroribus inire Ecclesiae minister debeat. Id enim si quis dicere velit, causa nulla est, quin & amore pacis inducias facere cum moralibus vitiis possit. Sed pro nobis iterum literae proprietates facit. Quamquam enim verbum μάχεσθαι, à quo deriuatur ἀμαχὸς, interdum usurpatur pro rixari, altercari: dubito tamen, an etiam ἀμαχὸς in metapho-rica hac significatione apud Auctores occurrat; & si vel maxime occurrat, ea tamen, quam nos tuemur, est & semper erit propria & ordinaria vocis huius significatio, à qua ut recedamus, nulla nos cogit necessitas. Schomerus alienum à pugnis vocari dicit, qui non ad manus venire soleat, cum illi fit iniuria. Accedit, quod nisi ἀμαχὸς alienum à pugnis & verberibus denotet, non adpareat, cur Apostolus huic voci alteram illam Παικῆ adiunxerit, quippe quae innuit hominem, qui miti est ingenio & de iure suo remittit, cuius contrarium inuenimus in rixosis. Lutherus eam vertit gelind in quo significato occurrit 1. Pet. II. 18. Iac. III. 17. & apud LXX. interpretes Psalm. LV. 22.

Prob. 4. ex
ipsis contra-
dicentibus,

§. 15. 4. Nec ex ipsis contradicentibus nonnulli inficiantur, eam, quam nos defendimus, vocis πλῆκτης significationem esse propriam & simpliciore. Hieronymus (b) ad verba: ne percussor sit, scribit: *quod quidem & simpliciter intellectum aedificat audientem, ne facile manum porrigat, ad caedendum: ne in os alterius verberandum insanus erumpat.* Espencaeus (c) quoque concedit, proprie innui eum, qui verè percutiat, siue prius percutiatur, siue non.

Prob. 5. ex
Auctoritate
Antiquitatis

§. 16. 5. Pro nobis militat auctoritas Antiquitatis, quae ad dictum nostrum respiciens idem in canonibus suis prohibuit. Placet hanc in rem adferre Apost. (uti quidem, quamquam perpe-ram

(a) *In Praxi pietatis loco 16. p. 135.* (b) *T. 9. in Tit. I. f. 246. do*
(c) *Opp. f. 41.*